

maatte jo være rigtigt. Dernæst spurgte Bedkommende, hvorledes han skulde forholde sig for at opnaa Rettighed til at blive Sagfører, dersom Ministeriet ikke erkjendte, at han allerede havde en saadan Rettighed. Dertil blev svaret, som jeg allerede dengang antydede, at man maatte anse det fornødent, „at han paany underkastede sig den usfuldstændige juridiske Examen, saafremt han ønskede at erholde en saadan Bestikkelse.“ Meningen af disse Ord kan aabenbart i Forbindelse med, hvad der tidligere i Sommer er foregaaet paa dette Omraade, nemlig henset til den kongelige Anordning, ikke være nogen anden, end at Bedkommende maatte tage den da, i Juli, bestaaende usfuldstændige juridiske Examen om, med andre Ord: han havde bestaaet Theoretikum med Bekvem, og nu forlanger man, at han skal tage Theoretikum om igjen med Bekvem for at kunne faae Sagførerbekikkelse. Jeg har hørt sige, og det forekommer mig, at en enkelt Indvending fra den høitæredede Justitsminister, da jeg indbragte Lovforslaget, gik i samme Retning, at der ved de af mig citerede Ord i Justitsministeriets Skrivelse ikke udtrykkelig er sagt, at han skulde tage Examen om, saaledes som den da var, men at disse Ord kunde fortolkes saaledes, at han kun skulde tage en Del af Examen om, nemlig den praktiske Prøve; men det er efter min og Manges simple Forstand aldeles umuligt at faae det ud af Justitsministeriets Skrivelse. Den kongelige Anordning havde en hel Maaned forud hævet den praktiske Prøve ogsaa for deres Bedkommende, som havde taget Examen i Sommeren 1871; denne Prøve var altsaa affkaffet, og den usfuldstændige juridiske Examen bestod efter den Form, der var skabt ved den kongelige Anordning, kun af een Del. Naar Justitsministeriet da en Maaned efter henviser til at tage den usfuldstændige juridiske Examen om, da begriber jeg ikke, hvorledes det skal kunne forstaaes om den praktiske Prøve. Det skal interessere mig at høre en anden Forklaring af Justitsministeren, hvorefter det ikke vil være at forstaa om den bestaaende usfuldstændige juridiske Examen, men om en vis affkaffet Del af denne Examen. Det maatte imidlertid anses for at være en meget ubillig

Fordring, at han skulde tage sin Examen om igjen, og tager jeg ikke feil, saa bestaar der ogsaa en Bestemmelse om, at Ingen kan indstille sig til Examen paany, naar han har erholdt første Karakter, og denne Bestemmelse maatte altsaa overtrædes for at tilstede en saadan Mand atter at tage Examen. Det værste er imidlertid, at han endda ikke opnaaede Rettigheden, thi, som jeg tidligere har viist, dersom han havde taget den theoretiske Examen om igjen med Bekvem og altsaa havde faaet to Bekvem for Theoretikum, vilde han dog ikke have havt de Udloster til at blive Sagfører, som Loven fordrer, thi Loven siger, at han skal have Bekvem til den theoretiske og Vel til den praktiske Prøve, og det havde han alligevel ikke opnaaet. Ubilligheden ved at fordrer dette af Bedkommende træder altsaa endnu skarper frem, naar man ikke vil staa aldeles vilkaarlig overfor det samme Spørgsmaal. Det kan være, at Justitsministeren, efterat den kongelige Anordning, der er kontrastneret af vor ærede Kultusminister, er givet, vil tage paa sin Samvittighed at ansætte en Mand, som har taget den nye Examen, men jeg anser det dog for mest sandsynligt, at en Afløser af den nuværende Justitsminister vil vælge en anden Fremgangsmaade, vil hævde den Fortolkning, at det er aldeles umuligt at bruge nogen af de nye Jurister, saalænge Loven ikke er forandret, og saa stode som sagt de Bedkommende, der havde to Bekvem til Theoretikum, uden nogen Rettighed endda. Gaa vi nu videre, saa møde vi hen i Septem-ber en Bekjendtgjørelse fra Kirke- og Undervisningsministeriet, hvori der antydes — Ordlyden har jeg ikke hos mig — at der vil blive givet de vedkommende tidligere Kandidater og Examinati Velighed til at tage Praktikum om. Først slaar den kongelige Anordning en Lovbestemmelse ihjel, men saa kommer der en ministeriel Bekjendtgjørelse og i en vis Henseende slaar Anordningen ihjel, thi Anordningen siger udtrykkelig, at den praktiske Prøve er hævet fra Sommeren 1871 inklusive, medens Bekjendtgjørelsen siger, at det ikke er Tilfældet, den praktiske Prøve er ikke hævet, men den kan bestaaes hen i Efteraaret. Men forbigaaet det Besynderlige i disse Bendinger,